

Tygodnik Powiatowy

na powiat lubliniecki

Nr. 20.

Lubliniec, dnia 18. maja

Rok 1935

„Tygodnik Powiatowy” wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3,00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwulamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.

Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wyd. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

O klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Art. 1. W celu ustalenia jednolitych podstaw dla równomiernego wymiaru podatku gruntowego i utrzymania ewidencji gruntów będzie przeprowadzona klasyfikacja gruntów na całym obszarze Państwa.

Art. 2. Klasyfikacji nie podlegają grunty:

- 1) zajęte pod cmentarze,
- 2) pod torami kolejowymi, publiczne drogi i place, należące do Państwa lub instytucyj oraz związków prawa publicznego,
- 3) w miastach, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości.

Art. 3. (1) Grunty dzieli się na następujące kategorie według rodzajów użytkowania:

- a) grunty orne,
- b) łąki,
- c) pastwiska,
- d) grunty pod wodami,
- e) grunty pod lasami,
- f) nieużytki.

(2) Za grunty orne uważa się ziemię pod polami uprawnymi, sztucznymi pastwiskami, sadami i ogrodami, jak również pod budynkami i podwórzami: za łąki uważa się ziemię, trwale pokrytą roślinnością łą-

kową, które z zasady są koszone; za pastwiska uważa się ziemię, trwale pokrytą roślinnością pastwiskową, które z zasady nie bywają koszone, lecz spasane przez inwentarz; za grunty pod wodami uważa się ziemię pod wodami zamkniętymi i otwartymi, w rozumieniu obowiązujących przepisów rybackich, o ile wody te są użytkowane w celach hodowli ryb lub rybactwa; za grunty pod lasami uważa się ziemię, służącą do produkcji drewna i wikliny.

(3) Ilość klas oraz rodzaje gleby w poszczególnych kategoriach gruntów (ust. 1) podaje tabela, załączona do ustawy niniejszej. Tabela ta ustalona jest dla gruntów o przeciętnej kulturze i wydajności, z uwzględnieniem ich właściwości naturalnych. Przy klasyfikacji nie będą uwzględniane indywidualne różnice bonitacji, spowodowane nakładami i zabiegami posiadaczy gruntów, powodującymi przychodowość nie trwale wyższą od przeciętnej. Za takie nakłady uważa się stałe utrzymywanie w należytych stanie melioracyj szczegółowych. Grunty, na których dokonano melioracyj szczegółowych, po przeprowadzeniu klasyfikacji na podstawie niniejszej ustawy, nie mogą być z tego powodu przeklasyfikowane do klas wyższych. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych wyda szczegółowe przepisy co do zaliczania gruntów do odpowiednich kategorii i klas.

(4) Instrukcje regionalne określają lokalne nazwy gleb oraz warunki przyrodnicze i sposób, w jaki one przy klasyfikowaniu poszczególnych gruntów będą

brane pod ocenę. Instrukcje te wyda Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

(5) Rada Ministrów dokona na wniosek Ministra Skarbu podziału państwa na okręgi rolnicze i leśne, z uwzględnieniem warunków gospodarczych i klimatycznych, oraz określi stosunek współczynników między poszczególnymi okręgami.

Art. 4. (1) Celem dokonania klasyfikacji gruntów tworzy się:

1) powiatowe komisje klasyfikacyjne — w siedzibie właściwego urzędu skarbowego. Minister Skarbu może zwiększać lub zmniejszać teren działania powiatowych komisji klasyfikacyjnych;

2) wojewódzkie komisje klasyfikacyjne — w siedzibie właściwej izby skarbowej;

3) Główną Komisję Klasyfikacyjną — przy Ministerstwie Skarbu.

(2) Powiatowe komisje klasyfikacyjne przeprowadzają klasyfikację gruntów w swych okręgach. Wojewódzkie komisje klasyfikacyjne sprawują nadzór nad komisjami powiatowymi, a Główna Komisja Klasyfikacyjna — nad komisjami wojewódzkimi i powiatowymi co do należytego wykonywania przez ich czynności. Do zadań Głównej Komisji Klasyfikacyjnej należy ponadto opracowywanie i przedstawienie Ministrowi Skarbu wniosków co do postanowień, przewidzianych w art. 3 ust. 4. i 5. Główna Komisja Klasyfikacyjna opinuje na podstawie wniosków wojewódzkich komisji klasyfikacyjnych instrukcje regionalne, przewidziane w art. 3 ust. 4.

(3) Klasyfikację gruntów, stanowiących własność Państwa, dokonywają wojewódzkie komisje klasyfikacyjne w porozumieniu z właściwą władzą.

Art. 5. (1) Rozporządzenie Ministra Skarbu określi współudział zainteresowanych w czynnościach klasyfikacyjnych. Przed ustaleniem decyzji powiatowej komisji klasyfikacyjnej zainteresowanym przysługiwac będzie prawo czynienia ustnych i pisemnych wniosków.

(2) Od orzeczeń powiatowych komisji klasyfikacyjnych można wnosić odwołania do wojewódzkich komisji klasyfikacyjnych, które rozstrzygają ostatecznie.

(3) Rozporządzenie Ministra Skarbu określi sposób składania wyjaśnień pisemnych lub ustnych przez zainteresowane strony w komisjach odwoławczych.

Art. 6. Minister Skarbu ma prawo uchylać w drodze nadzoru wszelkie decyzje i orzeczenia powiatowych i wojewódzkich komisji klasyfikacyjnych w

przypadkach stwierdzenia wadliwości postępowania przy ich powzięciu lub naruszenia materialnych przepisów o klasyfikacji gruntów. W tym ostatnim wypadku Minister Skarbu zasięga uprzednio opinii Głównej Komisji Klasyfikacyjnej.

Art. 7. (1) W skład powiatowych komisji klasyfikacyjnych wchodzi: naczelnik miejscowego urzędu skarbowego, jako przewodniczący, zastępca przewodniczącego, wyznaczony przez Ministra Skarbu, przedstawiciel Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, dwaj członkowie i dwaj ich zastępcy, delegowani przez izbę rolniczą, oraz dwaj członkowie i dwaj ich zastępcy z pośród miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego, powołani przez urząd skarbowy z listy, przedstawionej przez radę powiatową; z tych ostatnich dwóch członków i dwóch zastępców, jeden członek i zastępca powinni być przedstawicielami większej, a jeden członek i jeden zastępca — mniejszej własności gruntowej.

(2) W skład wojewódzkich komisji klasyfikacyjnych wchodzi: dyrektor miejscowej izby skarbowej, jako przewodniczący, zastępca przewodniczącego, wyznaczony przez Ministra Skarbu, kierownik oddziału podatków realnych izby skarbowej, przedstawiciel Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, przedstawiciel Ministra Spraw Wewnętrznych oraz czterech delegacji izby rolniczej i czterech ich zastępców, z których dwaj delegacji i dwaj zastępcy winni być przedstawicielami większej, a dwaj delegacji i dwaj zastępcy mniejszej własności gruntowej.

(3) W skład Głównej Komisji Klasyfikacyjnej wchodzi: czterech przedstawicieli Ministra Skarbu, z których jeden jest przewodniczącym komisji, drugi zastępcą przewodniczącego, trzech przedstawicieli Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, dwaj przedstawiciele Ministra Spraw Wewnętrznych oraz sześciu przedstawicieli i sześciu zastępców organizacji rolniczych, powołani przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

(4) Minister Skarbu ma prawo powoływać do udziału w komisjach wojewódzkich i Głównej doradców fachowych.

Art. 8. (1) Wydatki, związane z przeprowadzeniem pomiarów i klasyfikacji gruntów na podstawie ustawy mniejszej, ponosi z zastrzeżeniem ust. 2 Skarb Państwa.

(2) Koszty podróży i diet członków powiatowych komisji klasyfikacyjnych z ramienia związków samorządu terytorjalnego i gospodarczego ponoszą związki, właściciele zaś i stali użytkownicy obowiązani są do bezpłatnych świadczeń w naturze przy prze-

prowadzaniu pomiarów i badaniu ich gruntów; w stosunku do gruntów, wchodzących w skład podatkowych jednostek zbiorowych na obszarze województw środkowych i wschodnich, obowiązek ten ciąży na gromadach. Rozmiar tych świadczeń oraz tryb wymierzania i ściągania należności pieniężnych w razie zastępczego wykonania tych świadczeń wskutek niewypełnienia ich przez zobowiązanych w całości lub częściowo w wyznaczonym terminie, określi w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych.

(3) Minister Skarbu określa wysokość ponoszonych przez Skarb Państwa kosztów podróży i diet członków komisji klasyfikacyjnych. Natomiast wysokość kosztów podróży i diet członków komisji klasyfikacyjnej, delegowanych przez związki samorządu terytorjalnego i gospodarczego, ustalają te związki.

Art. 9. (1) Wszystkie władze i urzędy państwowe i samorządowe, notariusze, instytucje publiczne, zakłady naukowe, banki państwowe i zakłady kredytu długoterminowego obowiązane są na żądanie komisji klasyfikacyjnych udzielać bezpłatnie wszelkich posiadanych materiałów i danych, dotyczących określenia obszaru, sposobu użytkowania i jakości gruntów oraz zezwalać na sporządzanie z nich odpisów.

(2) Państwowe i prywatne zakłady kredytu długoterminowego obowiązane są udzielać zainteresowanym posiadaczom gruntów bezpłatnie do wglądu map i rejestrów pomiarowych tych gruntów oraz zezwalać na sporządzanie z nich odpisów.

Art. 10. (1) Przepisy co do warunków, jakim powinny odpowiadać osoby, powoływane na członków komisji klasyfikacyjnych, organizacji tych komisji, zmian w ich składzie, wywołanych miejscowymi warunkami, zakresu czynności komisji i sposobu wykonania tych czynności oraz postępowania w komisjach, wyda w drodze rozporządzeń Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych. Rozporządzenia określają również obowiązek sporządzania i dostarczania komisjom klasyfikacyjnym przez zarządy gmin wiejskich i miejskich wykazów wszystkich posiadłości gruntów w obrębie gminy, sposób przeprowadzania i granice dokładności pomiaru dla celów klasyfikacji gruntów oraz terminy rozpoczęcia i ukończenia prac komisji.

(2) Minister Skarbu ma prawo zwalniać od opłat stemplowych pisma, związane z działalnością komisji klasyfikacyjnych.

Art. 11. Na podstawie przeprowadzonej klasyfikacji zostaną założone powiatowe rejestry gruntowe.

Minister Skarbu ustali zasady założenia tych rejestrów oraz sposób ich prowadzenia.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu, co do art. 3, 7, 8 i 10 w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia*).

*) Załącznika nie przedrukowano.

Obwieszczenie.

Wojewody Śląskiego

z dnia 11 kwietnia 1935 r.

w przedmiocie zatwierdzenia wysokości opłaty na rzecz Śląskiej Izby Rolniczej na rok 1935.

Na zasadzie art. 45 lit. a i art. 50 ustawy o Śląskiej Izbie Rolniczej z dnia 24 czerwca 1925 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 23) zatwierdzam w porozumieniu za Śląską Radą Wojewódzką uchwałę Rady Śląskiej Izby Rolniczej z dnia 15 lutego 1935 r. o wymiarze podatku od posiadłości gruntowych w wysokości 5% czystego dochodu katastralnego, przy czym cyfrę, wyrażającą na górnośląskiej części Województwa czysty dochód katastralny w talarach mnoży się przez 0,15, zaś cyfrę, wyrażającą na cieszyńskiej części czysty dochód katastralny w reńskich austriackich mnoży się przez 0,1, a iloczyn ten wyraża się w złotych.

Wojewoda Śląski.

w z.:

(—) Dr. Saloni

W i c e w o j e w o d a .

UCHWAŁA

Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 28 lutego 1935 r.

w sprawie przeniesienia Śląskiego Zakładu dla Głuchoniemych z Rybnika do Lublińca.

Śląska Rada Wojewódzka uchwala przenieść z dniem 1 kwietnia br. Śląski Zakład dla Głuchoniemych w Rybniku do nowego Zakładu w Lublińcu.

Równocześnie ustala się nazwę nowego Zakładu, która brzmi: „Śląski Zakład dla Głuchoniemych i Ociemniałych w Lublińcu.

Kierownik Biura Śląskiej Rady Wojewódzkiej:

(—) Dr. Dworzański.

Rozporządzenie Wojewody Śląskiego

z dnia 11 kwietnia 1935 r.

o zmianie terytorjalnego zakresu działania Urzędów Skarbowych w Lublińcu i Tarnowskich Górach.

Na podstawie Art. 2 ustawy z dnia 19. czerwca 1933 r. w sprawie zmiany granic powiatów lublinieckiego i tarnogórskiego (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 40) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wydziela się gminy Jędrysek i Truszczyce z okręgu Urzędu Skarbowego w Tarnowskich Górach i załącza do terytorjalnego zakresu działania Urzędu Skarbowego w Lublińcu.

§ 2.

Wszystkie sprawy podatkowe powyższych gmin przechodzą do Urzędu Skarbowego w Lublińcu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. maja 1935 r.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Rolnictwa i Reform Roln.
Nr. R. W.156/1/6. Katowice, dnia 17. IV. 1935 r.

W y k a z

zaraźliwych chorób zwierzęcych w Województwie
Śląskiem

w okresie od 1 do 15 kwietnia 1935 r.

Gruźlica bydła:

Powiat Rybnik — miejscowość: Czerwionka 1,
razem: pow. 1 (1), miejsc. 1, (1), zagr. 1 (1).

Wścieklizna psów:

Pow. Bielsko — miejsc.: Jasienica 1 (1),
" Cieszyn — Koniaków 1, Pastwiska 1,
Cieszyn 1 (1),
razem: pow. 2 miejsc. 4 (1), zagr. 4 (1).

Pomór świń:

Pow. Pszczyna — miejsc.: Pieniawy 1 (1),
razem: pow. 1 (1), miejsc. 1 (1), zagr. 1 (1).

Pomór świń powikłany zarazą:

Pow. Cieszyn — miejsc.: Krasna 1 (1),
" Chorzów-Swiętochłowice — Ruda Śl. 1 (1)
Szarlej—W. Piekary 1,
razem: pow. 2 (2), miejsc. 3 (3), zagr. 3 (3).

Zaraza świń:

Pow. Chorzów-Swiętochłowice — miejsc.: Ruda
Śląska 1,
razem: pow. 1 (1), miejsc. 1 (1), zagr. 1. (1).

Różycza świń:

Pow. Cieszyn — miejsc.: Harbutowice 1,
" Chorzów-Swiętochłowice—W. Hajduki 1 (1),
" Pszczyna — Wisła Mała 1 (1),
" Rybnik — Wilcza Górna 1 (1),
razem: pow. 4 (4), miejsc. 4 (3), zagr. 4.

Cholera drobiu:

Pow. Lubliniec — miejsc. Hadra 5 (6),
" Chorzów Świątochł. — Łagiewniki 2 (2).
razem: pow. 2 (1), miejsc.: 2. (2), zagr. 7 (7).

Z a W o j e w o d ę:

(—) Teodor Pustówka,
Referendarz.

Drukarnia Powiatowego Związku Komunalnego w Lublińcu

wykonuje wszelkie druki jak:

Formularze, afisze, ulotki, koperty, zaproszenia, wizytówki, rachunki, i wszelkie inne druki wchodzące w zakres drukarstwa

p o c e n a c h k o n k u r e n c y j n y c h